

२०७२ वैशाख २५ शुक्रबार ०८-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

“मीठे बच्चे- तिमी फेरि आफ्नो ठेगानामा आइपुगेका छौ, तिमीले बाबाद्वारा रचयिता र रचनालाई जानिसकेका छौ, त्यसैले खुशीमा रोमाञ्च खडा हुनुपर्छ ।”

प्रश्न:- यस समय बाबा तिमी बच्चाहरूको शृङ्गार किन गरिहनुभएको छ ?

उत्तर:- किनकि अहिले हामी सज-धज भएर विष्णुपुरी (ससुर-घर)मा जानु छ । हामी यस ज्ञानद्वारा सजिएर विश्वको महाराजा-महारानी बन्छौ । अहिले संगमयुगमा छौ, बाबा टीचर बनेर पढाइरहनुभएको छ- माइतीघरबाट ससुरघर लैजानको लागि ।

गीत:- आखिर वह दिन आया आज

ओम् शान्ति । मीठे-मीठे स्वीट चिल्ड्रेन, मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूले गीत सुन्यौ । तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ- आधाकल्प जुन माशुकलाई याद गन्यौ, आखिर उहाँ मिल्नुभएको छ । दुनियाँले यो जान्दैन- हामी कसैले आधाकल्प भक्ति गर्छौ, माशुक बाबालाई पुकार्छौ । हामी आशिक हौ, उहाँ माशुक हुनुहुन्छ- यो पनि कसैले जान्दैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ- रावणले तिमीलाई बिल्कुलै तुच्छ बुद्धि बनाइदिएको छ । खास भारतवासीहरूलाई । तिमी देवी-देवता थियौ, यो पनि बिर्सियौ, त्यसैले तुच्छ बुद्धि भयौ । आफ्नो धर्मलाई बिर्सिनु, यो हो तुच्छ बुद्धिको काम । अहिले यो केवल तिमीले नै जान्दछौ- हामी स्वर्गवासी थियौ । यो भारतवर्ष स्वर्ग थियो । थोरै मात्र समय भएको छ । १२५० वर्ष त सत्ययुग थियो र १२५० वर्ष रामराज्य चल्यो । त्यतिबेला अथाह सुख थियो । सुखलाई याद गरेर रोमाञ्चित (खुशीले गद्-गद्) हुनुपर्छ । सत्ययुग, त्रेता..... यो पास भयो । सत्ययुगको आयु कति थियो, यो पनि कसैले जान्दैनन् । लाखौं वर्ष कसरी हुन सक्छ । अहिले बाबा आएर सम्झाउनुहुन्छ- तिमीलाई मायाले कति तुच्छ बुद्धि बनाइदिएको छ । दुनियाँमा कसैले आफूलाई तुच्छ बुद्धि सम्झ्दैनन् । तिमी जान्दछौ- हामी हिजो तुच्छ बुद्धि थियौ । अहिले बाबाले यति बुद्धि दिनुभएको छ जसद्वारा रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई हामीले जान्दछौ । हिजो जान्दैनथ्यौ, आज जानेका छौ । जति-जति बुझ्दै जान्छौ, उति रोमाञ्चित हुँदै जान्छौ । हामी फेरि आफ्नो ठेगानामा पुग्छौ । वास्तवमा बाबाले हामीलाई स्वर्गको राजाई दिनुभएको थियो, फेरि हामीले गुमाइदियौ । अहिले पतित बनेका छौ । सत्ययुगलाई पतित भनिदैन । त्यो हो नै पावन दुनियाँ । मनुष्यहरूले भन्छन्- हे पतित-पावन आउनुहोस् । रावण राज्यमा पावन, उच्च कोही हुनै सक्दैन । उच्चभन्दा उच्च बाबाका बच्चाहरू बन्यौ, त्यसैले उच्च पनि बन्नु छ । तिमी बच्चाहरूले बाबालाई जानेका छौ, त्यो पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । आफ्नो दिलसँग सबै उठेर सोध, अमृतबेलाको समय राम्रो हो । सबै अमृतबेला बसेर यो ख्याल गर । बाबा हाम्रो बाबा पनि हुनुहुन्छ, टीचर पनि हुनुहुन्छ । ओ गडफादर, हे ! परमपिता परमात्मा त भन्छन् नै । अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- जसलाई हे भगवान् भनेर याद गर्छन्, अहिले उहाँ हामीलाई मिल्नुभएको छ । हामीले फेरि बेहदको वर्सा लिइरहेका छौ । उहाँ हुनुहुन्छ लौकिक बाबा, यहाँ हुनुहुन्छ बेहदका बाबा । तिम्रो लौकिक बुवाले पनि उहाँ बेहदका बाबालाई याद गर्नुहुन्छ । त्यसैले पिताहरूका पिता, पतिहरूका पति उहाँ हुनुभयो । यो पनि तिमीले नै भन्छौ किनकि अहिले म पिताहरूको पिता, पतिहरूको पति बन्छु । अहिले म तिम्रो बाबा पनि हुँ । तिमी बच्चाहरू बनेका छौ । बाबा-बाबा भनिरहन्छौ । अब फेरि तिमीलाई विष्णुपुरी (ससुरघर) लिएर जान्छु । यो हो तिम्रो बाबाको घर, फेरि ससुरघर जान्छौ । बच्चाहरूले जान्दछन्- हामीलाई धेरै राम्रो शृंगारिन्छ । अहिले तिमी बुवाको घरमा (माइतीघरमा)

२०७२ वैशाख २५ शुक्रबार ०८-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन छौ नि । तिमीलाई पढाइन्छ पनि । तिमी यस ज्ञानद्वारा सजिएर विश्वको महाराजा-महारानी बन्छौ । तिमी यहाँ आएका हो नै विश्वको मालिक बन्न । तिमी बच्चाहरू नै विश्वको मालिक थियो जबकि सत्ययुग थियो । अहिले तिमी यस्तो भन्दैनौ- हामी विश्वका मालिक हौं । अहिले तिमी जान्दछौ- यहाँका मालिक कलियुगी हुन्, हामी त संगमयुगी हौं । फेरि हामी सत्ययुगमा सारा विश्वको मालिक बन्छौं । यो कुरा तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा आउनुपर्छ । जान्दछौ- विश्वको बादशाही दिनेवाला आउनुभएको छ । अहिले संगमयुगमा उहाँ आउनुभएको छ । ज्ञानदाता एकै बाबा हुनुहुन्छ । बाबा सिवाय कुनै पनि मनुष्यलाई ज्ञानदाता भनिदैन किनकि बाबाको पासमा यस्तो ज्ञान छ जसबाट सारा विश्वको सद्गति हुन्छ । तत्त्वहरू सहित सबैको सद्गति हुन्छ । मनुष्यहरूको पासमा सद्गतिको ज्ञान छँदै छैन ।

यस समय सारा दुनियाँ तत्त्वहरू सहित तमोप्रधान छ । यसमा रहनेहरू पनि तमोप्रधान छन् । नयाँ दुनियाँ हो नै सत्ययुग । त्यसमा रहने पनि देवता थिए फेरि रावणले जित्यो । अब फेरि बाबा आउनु भएको छ । तिमी बच्चाहरू भन्दछौ- हामी जान्छौं बापदादाको पासमा । बाबा हामीलाई दादाद्वारा स्वर्गको बादशाहीको वर्सा दिनुहुन्छ । बाबाले त स्वर्गको बादशाही दिनुहुन्छ अरू के दिनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा यो त आउनुपर्छ नि । तर मायाले भुलाइदिन्छ । स्थायी खुशी रहन दिदैन । जसले राम्रोसँग पढ्छन्-पढाउँछन् उनैले उच्च पद पाउँछन् । गायन पनि गरिन्छ- सेकण्डमा जीवन-मुक्ति । पहिचान एकै पटक हुनुपर्छ नि । सबै आत्माहरूका बाबा एक हुनुहुन्छ, उहाँ सबै आत्माहरूका बाबा आउनुभएको छ । तर सबै त मिल्न पनि सक्दैनन् । असम्भव (इम्पोसिबल) छ । बाबा त पढाउन आउनुहुन्छ । तिमी पनि सबै टीचर्स हो । भनिन्छ नि गीता पाठशाला । यो अक्षर पनि साधारण छ । भन्दछन्- कृष्णले गीता सुनाए । अब यो कृष्णको त पाठशाला हुँदै होइन । कृष्णको आत्माले पढिरहेको छ । सत्ययुगमा कसैले गीता पाठशालामा पढ्ने-पढाउने गर्छ र ? कृष्ण त हुन्छन् नै सत्ययुगमा फेरि ८४ जन्म लिन्छन् । एक जनाको पनि शरीर अर्कोसँग मिल्न सक्दैन । ड्रामा प्लान अनुसार हरेक आत्मामा ८४ जन्मको आफ्नो पार्ट भरिएको छ । एक सेकेण्ड मिल्दैन अर्को सेकेण्डसँग । ५ हजार वर्ष तिमी पार्ट खेल्छौ । एक सेकेण्डको पार्ट अर्को सेकेण्डसँग मिल्न सक्दैन । कति बुझ्नुपर्ने छ । ड्रामा हो नि । पार्ट दोहोरिइरहन्छ । बाँकी ती शास्त्र सबै हुन् भक्ति मार्गका । आधाकल्प भक्ति चल्छ फेरि सबैलाई सद्गति मैले नै आएर दिन्छु । तिमीले जान्दछौ- ५ हजार वर्ष पहिले राज्य गथ्यौं । सद्गतिमा थियौं । दुःखको नाम थिएन । अहिले त दुःख नै दुःख छ । यसलाई दुःखधाम भनिन्छ । शान्तिधाम, सुखधाम र दुःखधाम । तिमीलाई नै आएर सुखधामको मार्ग बताउँछु । कल्प-कल्प फेरि मलाई आउनुपर्छ । अनेक पटक आएको हुँ, आइरहन्छु । यसको अन्त्य हुन सक्दैन । तिमी चक्र लगाएर दुःखधाममा आउँछौ फेरि मलाई आउनुपर्छ । अहिले तिमीलाई स्मृति आएको छ- ८४ जन्मको चक्रको । बाबालाई रचयिता भनिन्छ । यस्तो होइन, ड्रामालाई कसैले रच्छ । रचयिता अर्थात् यस समय सत्ययुगलाई आएर रच्नुहुन्छ । सत्ययुगमा जसको राज्य थियो फेरि गुमाए, उनीहरूलाई नै बसेर पढाउँछु । बच्चाहरूलाई एडाप्ट गर्नुहुन्छ । तिमी मेरा बच्चाहरू हो नि । तिमीलाई कुनै साधु-सन्त आदिले पढाउँदैनन् । पढाउनेवाला एक बाबा हुनुहुन्छ, जसलाई सबैले याद गर्छन् । याद जसलाई गर्छन् अवश्य कुनै समय आउनु पनि हुन्छ नि । याद किन गर्छौं ! यो पनि कसैलाई ज्ञान छैन । अवश्य पतित-पावन बाबा आउनुहुन्छ । क्राइस्टलाई यस्तो भन्दैनन्- फेरि आउनुहोस् । उनलाई त सम्झन्छन्, लीन हुनुभयो । फेरि आउने कुरा नै भएन ।

२०७२ वैशाख २५ शुक्रबार ०८-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन
याद फेरि पनि पतित-पावनलाई गर्छन् । हामी आत्माहरूलाई फेरि वर्सा दिनुहोस् । अहिले तिमी
बच्चाहरूलाई स्मृति आएको छ- बाबा आउनुभएको छ । नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्नुहुन्छ ।
उनीहरू फेरि पनि आफ्नो समयमा रजो, तमोमा नै आउनेछन् । अहिले तिमी बच्चाहरूले
सम्भन्छौ- हामी मास्टर नलेजफुल बन्छौ ।

एक बाबा नै हुनुहुन्छ जसले तिमी बच्चाहरूलाई पढाएर विश्वका मालिक बनाइदिनुहुन्छ । खुद
बन्नुहुन्न । त्यसैले उहाँलाई भनिन्छ निष्काम सेवाधारी । मनुष्यहरूले भन्छन्- हामीले फलको आस
राख्दैनौ, निष्काम सेवा गर्छौ । तर यस्तो हुँदैन । जस्तो संस्कार लिन्छन्, त्यसै अनुसार जन्म मिल्छ ।
कर्मको फल अवश्य मिल्छ । संन्यासीले पनि गृहस्थीहरूको पास पुनर्जन्म लिएर फेरि संस्कार
अनुसार संन्यास धर्ममा जान्छन् । जसरी बाबाले लडाईँको पनि उदाहरण दिनुहुन्छ । भन्दछन्-
गीतामा लेखिएको छ, जो युद्धको मैदानमा मर्छ ऊ स्वर्गमा जान्छ, तर स्वर्गको पनि समय हुनुपर्छ
नि । स्वर्ग त लाखौं वर्ष भनिदिन्छन् । अब तिमी जान्दछौ- बाबा के सम्झाउनुहुन्छ, गीतामा के
लेखिदिएका छन् । भन्दछन्, भगवानुवाच म सर्वव्यापी हुँ । बाबा भन्नुहुन्छ- मैले आफूलाई यस्तो
गाली कसरी गर्न सक्छु- म सर्वव्यापी हुँ, कुकुर-बिरालो सबमा छु । मलाई त ज्ञानसागर भन्छन् ।
मैले आफूलाई फेरि यो कसरी भनूला ? कति भुटो छ । ज्ञान त कसैमा छँदै छैन । संन्यासी
आदिको मान कति छ, किनकि पवित्र छन् । सत्ययुगमा त कोही गुरु हुँदैनन् । यहाँ त स्त्रीलाई
भन्छन्- तिम्रो पति गुरु ईश्वर हुनुहुन्छ, अरू कोही गुरु नगर । त्यो त तब सम्झाइन्थ्यो जब भक्ति
पनि सतोप्रधान थियो । सत्ययुगमा त गुरु थिएनन् । भक्तिको शुरुआतमा पनि गुरु हुँदैनन् । पति नै
सबथोक हुन्छन् । गुरु बनाउँदैनन् । यी सबै कुरालाई अब तिमी सम्भन्छौ ।

कति मनुष्य त ब्रह्माकुमार-कुमारीहरूको नाम सुनेर नै डराउँछन् किनकि सम्भन्छन्- यिनले भाइ-
बहिनी बनाउँछन् । अरे, प्रजापिता ब्रह्माको बच्चा बन्नु त राम्रो हो नि । बी.के.ले नै स्वर्गको वर्सा
लिन्छन् । अहिले तिमी लिइरहेका छौ । तिमी बी.के. बनेका छौ । दुवैले भन्छन्- हामी भाइ-बहिनी
हौ । शरीरको भान, विकारको दुर्गन्ध निक्लिन्छ । हामी एक बाबाको बच्चाहरू भाइ-बहिनी विकारमा
कसरी जान सक्छौ ? यो त महान् पाप हो । यो पवित्र रहने युक्ति ड्रामामा छ । संन्यासीहरूको हो
निवृत्ति मार्ग । तिमी हौ प्रवृत्ति मार्गका । अब तिमीले यस छी-छी दुनियाँको रसम-रिवाजलाई छोडेर
यस दुनियाँलाई नै बिर्सिनु छ । तिमी स्वर्गका मालिक थियौ फेरि रावणले कति छी-छी बनाएको
छ । यो पनि बाबाले सम्झाउनुभएको छ, कसैले भनोस् हामी कसरी मानौ- हामीले ८४ जन्म
लिएका हौ । ८४ जन्म लिएका हौ, यो त हामीले राम्रो भन्छौ नि । ८४ जन्म लिएका होइनन् भने
रहँदै रहँदैन । बुझिन्छ यो देवी-देवता धर्मको होइन, स्वर्गमा आउन सक्दैन । प्रजामा पनि कम पद
पाउनेछ । प्रजामा पनि राम्रो पद, कम पद हुन्छ नि । यो कुरा कुनै शास्त्रहरूमा छैन । भगवान्
आएर राजधानी स्थापन गर्नुहुन्छ । श्रीकृष्ण त वैकुण्ठका मालिक थिए । स्थापना बाबाले गर्नुहुन्छ ।
बाबाले गीता सुनाउनुभयो जसबाट यो पद पाए फेरि त पढ्ने-पढाउने आवश्यकता नै हुँदैन ।
तिमीले पढेर पद पाउँछौ । फेरि कहाँ गीताको ज्ञान पढ्छौ र । ज्ञानद्वारा सद्गति मिल्यो, जति
पुरुषार्थ उति उच्च पद पाउँछौ । जति पुरुषार्थ कल्प पहिले गरेका थिए त्यो गरिरहन्छन् । साक्षी
भएर देख्नु छ । टीचरले पनि देख्नु छ, यसले हामीलाई पढाएको हो, म यसभन्दा पनि होसियार हुनु
छ । मार्जिन धेरै छ । कोसिस गर्नु छ उच्चभन्दा उच्च बन्ने । मूल कुरा हो तमोप्रधानबाट सतोप्रधान

२०७२ वैशाख २५ शुक्रबार ०८-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन बन्नु छ । यो बुझने कुरा हो नि । गृहस्थ व्यवहारमा पनि रहनु छ, बाबालाई याद गर्नु छ अनि पावन बन्छौ । यहाँ सबै पतित छन् । यसमा दुःख नै दुःख छ । सुखको राज्य कहिले थियो, यो कसैलाई थाहा छैन । दुःखमा भन्छन् हे भगवान्, हे राम, यो दुःख किन दिनुभयो ? अब भगवान्ले त कसैलाई दुःख दिनुहुन्न । रावणले दुःख दिन्छ । अहिले तिमी जान्दछौ— हाम्रो राज्यमा अरू कुनै धर्म हुँदैन । फेरि पछि अरू धर्म आउँछन् । तिमी कहाँ पनि जान सक्छौ । पढाइ साथ छ, मनमनाभवको लक्ष्य त मिलेको छ, बाबालाई याद गर । बाबाबाट हामी स्वर्गको वर्सा लिइरहेका छौं । यो पनि याद गर्न सक्दैनौ ? यो याद पक्का हुनुपर्छ । त्यसपछि फेरि अन्त मति सो गति हुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।
धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सबेरै-सबेरै अमृतबेला उठेर ख्याल गर्नु छ— बाबा हाम्रा बाबा पनि हुनुहुन्छ, टीचर पनि हुनुहुन्छ, अहिले बाबा आउनुभएको छ हामीलाई ज्ञान रत्नहरूले शृङ्गार गर्न । उहाँ पिताको पिता, पतिहरूको पति हुनुहुन्छ, यस्तो ख्याल गरेर अपार खुशीको अनुभव गर्नु छ ।
- २) हरेकको पुरुषार्थलाई साक्षी भएर देख्नु छ, उच्च पदको मार्जिन छ, त्यसैले तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु छ ।

वरदानः— विघ्न पुफ चम्किलो फरिश्ता ड्रेस धारण गर्नेवाला सदा विघ्न-विनाशक भव

स्वप्रति र सर्वप्रति सदा विघ्न विनाशक बन्नको लागि प्रश्न चिन्हलाई (क्वेश्चन मार्कलाई) बिदाई देऊ र फुल स्टपद्वारा सर्व शक्तिहरूको फुल स्टक गर । सदा विघ्न पुफ चम्किलो फरिश्ता ड्रेस लगाऊ, माटोको ड्रेस नलगाऊ । साथ-साथै सर्व गुणहरूको गहनाबाट सजिएर रहनु छ । सदा अष्ट शक्ति शस्त्रधारी सम्पन्न मूर्ति बनेर रहनु छ र कमल पुष्पको आसनमा आफ्नो श्रेष्ठ जीवनको पाउ राख्नु छ ।

स्लोगनः— अभ्यासमा पूरा-पूरा अटेन्शन दियौ भने फस्ट डिभिजनमा नम्बर आउनेछ ।